

EL FUTUR JA ÉS AQUI!!!!

ALTA SIMULACIÓ EN LA FORMACIÓ DE POSTGRAU
(MÀSTER INFERMERIA URGÈNCIES HOSPITALÀRIES)

AUTORS: SARRIA GUERRERO, J.A. FABRA GENSANA, M.

Escola Universitària Infermeria Universitat de Barcelona Feixa Llarga
s/n Campus Bellvitge

INTRODUCCIÓ

Els avenços en el camp de la simulació estan modificant i adaptant les necessitats de les professions sanitàries. Diversos estudis comparatius recolzen la necessitat de la simulació, demostrant ser la millor via per dotar d'habilitats i competències clíniques als professionals de ciències de la salut..

L'Escola Universitària d'Infermeria (EUI) de la UB ofereix (2004/2013) dos cursos de Màster en Infermeria d'Urgències Hospitalàries amb edicions presencial i semipresencial de 60 crèdits ECTS, adaptats als requisits docents i organitzatius de l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES).

Aquests cursos incorporen un mòdul de 35 crèdits sobre el maneig del pacient crític a urgències, Al final d'aquest mòdul i com a síntesi d'aquests coneixements s'incorpora un taller d'alta simulació sobre el maneig de casos de pacient crítics en l'àmbit d'un àrea de crítics d'urgències.



MATERIAL I METODE

El taller d'alta simulació es desenvolupa d'aquesta forma:

Escenari: Amb dimensió aproximada de 25 m², reproduïx els espais i materials d'un àrea de crítics d'urgències, tots els aparells i sistemes de monitoratge incorpora, respiradors, aspiradors, monitors, desfibril·lador, a més de materials fungibles com a sistemes de perfusió i infusió, vies venoses centrals, perifèriques i altre material utilitzat a les àrees de crítics.

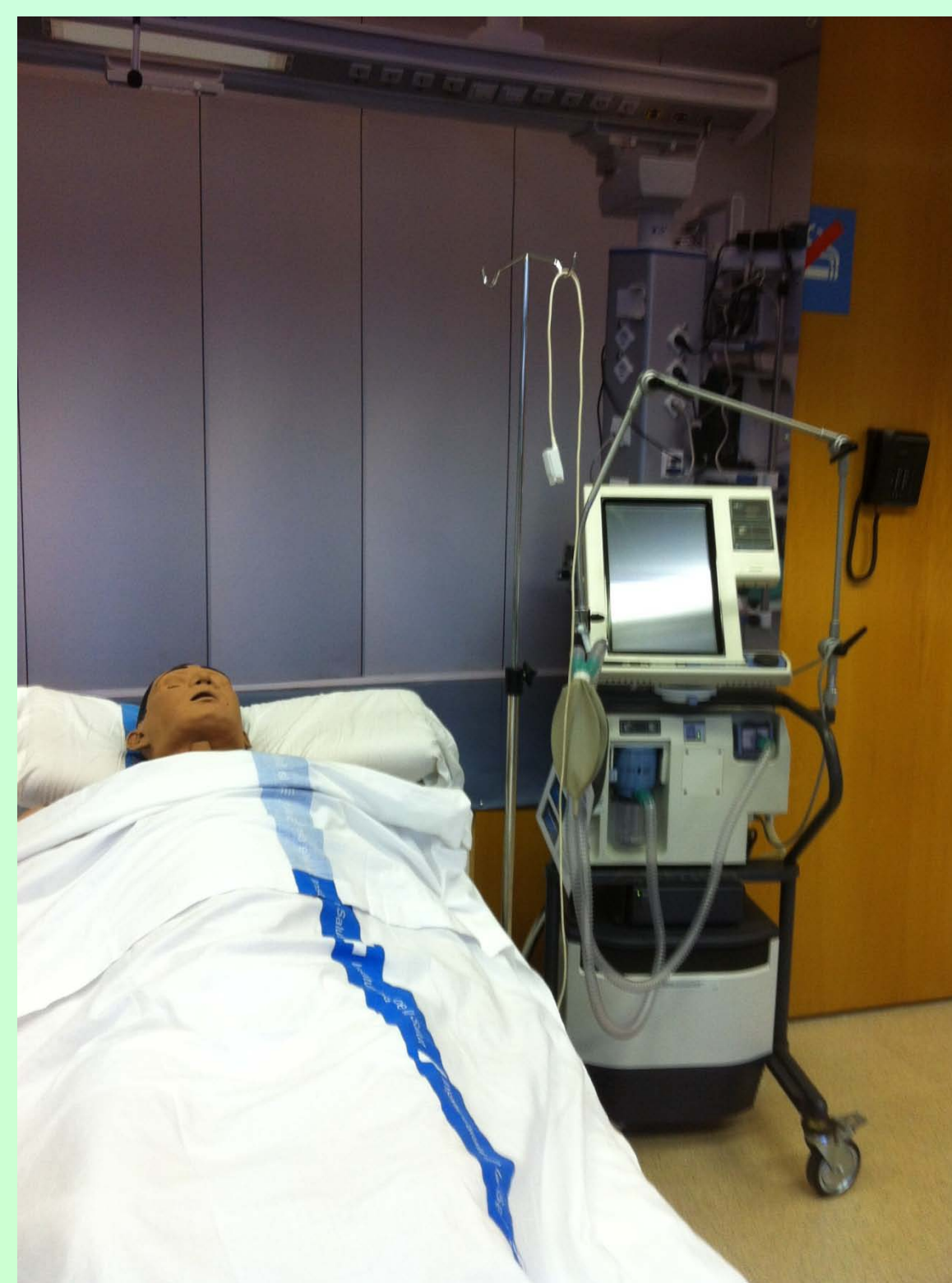
Maniquí d'alta simulació: Emula comportaments fisiològics sobre casos prèviament preparats pels docents, partint d'una situació clínica inicial.

Alumnes: Actuen en grups de tres persones, reben informació breu, escrita sobre la situació clínica inicial del pacient, disposen d'un breu espai de temps per preparar-ho, (7 minuts), quan surten a l'escenari se'ls explica on es troba el material per utilitzar.

Professors: Dos, un transfereix al pacient al grup actuant relatant del cas, aquest es manté a l'àrea tècnica manejant al maniquí i oferint suport al grup quan sol·liciten, monitoratge de qualsevol paràmetre clínic que sol·liciti l'alumne.; L'altre professor, es manté a un costat de l'escenari prenent notes sobre l'actuació i controlant el temps d'aquesta

OBJECTIUS:

- Millorar l'aprenentatge d'habilitats en el camp de les urgències mitjançant l'alta simulació.
- Ajudar a l'alumne a aconseguir competències en situacions d'alt risc vital en un ambient segur
- Entrenar a l'alumne en la presa de decisions urgents i en equip.



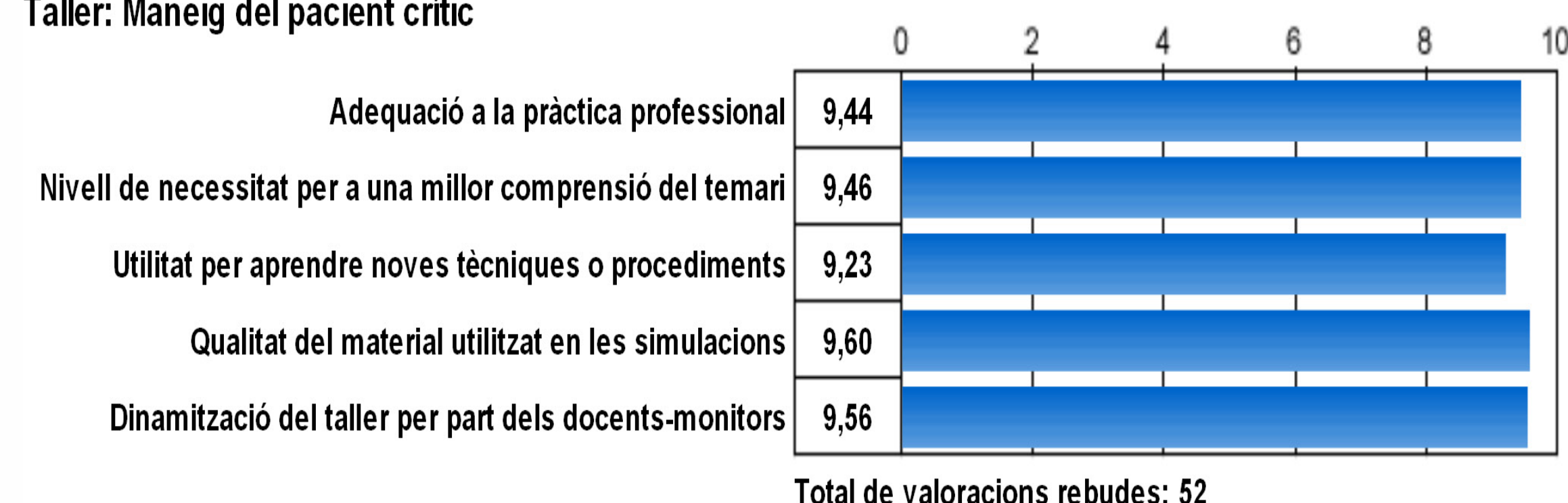
Cas: S'inicia amb la transferència del pacient per part dels serveis de extrahospitalàries amb l'objectiu de valorar i establir al pacient actuant amb mesures correctores sobre els fets que la situació clínica del mateix quedi estabilitzada o sigui irreversible.
El seu desenvolupament està condicionat a l'actuació de l'equip
Debriefing: Posada en comú de cas amb el grup classe, el professor de l'àrea tècnica fa un resum de l'actuació del grup incidint en cada aspecte que ha influït en el control, millora o deterioració del pacient, el professor que va prendre les notes intervé ressaltant el significat clínic de cada decisió del grup en l'establització del pacient.
Els alumnes, grup en general, grup actuant i professors, s'introdueixen en una discussió que finalitza amb unes conclusions finals de l'actuació en aquesta determinada situació clínica, afavorint amb elles l'aprenentatge de tots

RESULTATS I CONCLUSIONS

L'avaluació del taller del pacient crític obté una alta puntuació en l'avaluació per part de l'alumnat. (Gràfic 1)

Contribuint a la millora en el nivell de competència en el maneig del pacient crític, les habilitats per a la comunicació i el treball en equip en situacions crítiques i obté un alt grau de satisfacció sobre la metodologia de l'aprenentatge i una percepció de gran utilitat d'aquesta tècnica com a millora de la pràctica professional.

Taller: Maneig del pacient crític



REFERENCIES:

Cantrill, M (2009) Simulated and standardized patients, in Dent, J Yharden, R.M. (eds) A practical guide for medical teachers, Edinburgh, 224-227

Palés Aguillos, J.L. y Gomar Sancho, C (2010) el uso de las simulaciones en Educación Médica, en Juanes Mendez, J.A (Coord) Avances tecnológicos digitales en metodologías de innovación docente en el campo de las ciencias de la Salud en España.

http://campus.usal.es/revistas_trabajo/index.php/revistatesi/article/view/7075/7018

<http://WWW.ccmijesususon.com>

<http://www.cesc.com.es>

<http://www2.iavante.es/esfundacion>